

A Fővárosi Ítéltábla dr. Glegyák Jenő ügyvéd által képviselt felperesnek - a Magyar György & Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Magyar György ügyvéd; .) által képviselt alperes ellen, kártérítés iránt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2013. április 30. napján kelt 39.P.25.851/2009/32. sorszámú ítélete ellen, az alperes részéről 33. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel meg nem támadott részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja és az alperes marasztalását 1.965.854 (egymillió-kilencszázhatvanötezer-nyolcszázötvennégy) forintra és ennek az első fokú ítéletben kitett kamataira, az alperes által térítendő kereseti illeték összegét 118.000 (száztizennyolcezer) forintra leszállítja, a felperes által térítendő kereseti illeték összegét 194.000 (százkilencvennégyezer) forintra felemeli.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

Kimondja, hogy a felek a fellebbezési eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes keresetében 5.200.000 forint tőke és kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest kártérítés címén, figyelemmel arra, hogy az alperesi jogelőd függő ügynöke, XX a 2004. július 29-én megkötött Aranyeső Plusz elnevezésű biztosítási szerződés alapján a részére átadott összegekkel nem számolt el, azt nem fizette meg az előírtak szerint az alperesi jogelőd számlájára.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Állította, hogy a felperes 4.600.000 forint

átadásának igazolására sorszám nélküli, az internetről letölthető és fénymásolt iratot csatolt, mely nem alkalmas a pénzátadás megtörténtének ésösszagszerűségének bizonyítására. Hivatkozott arra, hogy az „Értesítő” elnevezésű dokumentumon szereplő szöveg sem felel meg a valóságnak. Utalt arra is, hogy a felperes elismerte, hogy megközelítőleg 1.000.000 forintot hozam címén visszkapott, melyről kimutatás, igazolás nincs. Szerinte a felperes hanyag magatartásával közrehatott kára bekövetkeztében.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 2.720.000 forintot és ennek 2005. június 29-től számított kamatát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította és döntött perköltség viselése tárgyában is. Az elsőfokú bíróság ítélete szerint a Ptk. 350. § (1) bekezdése, 355. § (2) bekezdése és a 348. § (1) bekezdése értelmében az alperesi jogelőd a függő ügynöke, **XX** bűncselekmény elkövetésével megvalósuló magatartásáért felelősséggel tartozik. Kiemelte, hogy az Aranyeső Plusz biztosítás lehetőséget adott eseti díjak befizetésére, így **XX** a felperestől az első biztosítási díjat készpénzben átvehette. Álláspontja szerint a felperes a kár megelőzése érdekében nem a megkívánt gondossággal járt el, amely a kár bekövetkezését és mértékét is befolyásolta. A felperes a biztosítási szabályzatot és a K-6107 folyamatos díjas Aranyeső Plusz főbiztosítás különös feltételeit nem tanulmányozta át, nem fordított figyelmet arra, hogy az eseti egyszeri díjak befizetése kapcsán a szabályzatban leírtak miatt térnek el a biztosítási ügynök gyakorlatától, ugyanis a VIII. fejezet 9. pontja szerint az első díjjal egyidejűleg befizetett eseti díj kivételével a tartam során kizárólag átutalással vagy postautalványon lehet díjat fizetni. A felperes nem kérdőjelezte meg **XX** gyakorlatát, továbbá nem ellenőrizte, hogy az általa átadott összegek ténylegesen beérkeznek-e az alperesi jogelődhöz. Nem kifogásolta továbbá azt sem, hogy az „Értesítő eseti díjfizetéséről” című okiraton szereplő szöveg nem egyezik a valóságban történetekkel, továbbá nem kifogásolta, hogy az ügynök nem adott át részére egyenlegközlőt, és a befizetéseiről elszámolást egyáltalán nem kapott. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint a legmagasabb összegű eseti díj átadása során - mivel az az ajánlat kitöltésekor került az ügynökhöz - gondatlanság nem merülhetett fel. Hangsúlyozta, hogy a kár a felperesi magatartás ellenére azért következett be, mivel az alperesi jogelőd ügynöke bűncselekményt követett el, az átvett összegeket a biztosító számlájára nem fizette be. Az ok-okozati összefüggés nem a felperesi magatartással, hanem az ügynök által elkövetett bűncselekménnyel kapcsolatban állapítható meg. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság a Ptk. 340. § (1) bekezdése alapján az alperesre terhesebben 80-20%-os kármegosztást alkalmazott. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes összesen 6.200.000 forintot adott át **XX** részére, melyből 1.000.000 forintot hozamként visszkapott, továbbá ugyanezen összegből a felperes akkori élettársa 1.800.000 forintot vett át. A 3.400.000 forint kár 80%-ának megfizetésére köteles az alperes.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes élt fellebbezéssel, melyben annak megváltoztatását, a kereset teljes mértékben történő elutasítását kérte. Másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta, figyelemmel arra,

hogy a tényállás teljes mértékben nem került feltárássra, így abból helyes következtetést nem vonható le. Harmadlagosan a kármegosztás arányának rá nézve kedvezőbb módosítását kérte. Fellebbezése indokául előadta, hogy a felperes nem bizonyította kárát, valamint azt sem, hogy úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható. Megítélése szerint téves az elsőfokú bíróságnak az a következtetése, hogy az 1.000.000 forinton felüli visszafizetés tényét neki kellett volna a perbeli szerződéssel kapcsolatban bizonyítania. A felperest terhelte elsődlegesen annak bizonyítása, hogy milyen összegű kár érte, e körben különböző tartalmú nyilatkozatokat tett, pontosan a visszakapott hozamok mértékét sem tudta megjelölni, továbbá a tanúk is ellentmondásos nyilatkozatot tettek. A tanúvallomásokon túl csupán az „Értesítő eseti díjfizetésről” elnevezésű nyomtatványok állnak rendelkezésére, melyek a Kúria Pfv.IV.22.134/2011/7. számú részitélete szerint sem alkalmasak a pénzáadás bizonyítására.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes nem a megkívánt gondossággal járt el, azonban helytelenül állapította meg a közrehatása mértékét csupán 20%-ban. Hangsúlyozta, hogy a felperes olyan okiratok ellenében fizetett ki jelentős összeget, amelyek tartalma nem fedte a valóságot. Ez olyan súlyos mulasztásnak minősül, amely közvetlen okozati összefüggésben áll a kár bekövetkeztével. A felperesnek kellő gondosság tanúsítása mellett fel kellett volna ismernie, hogy az általa átadott összegek nem kerültek a biztosítóhoz. Szerinte a felperes kirívóan gondatlan magatartásával a kárát maga okozta.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés részben alapos.

Az alperes fellebbezésében tévesen hivatkozik arra, hogy a felperes egy internetről letölthető formanyomtatványon - amely a valóságtól eltérő adatokat tartalmaz - átadott 4.600.000 forintot az alperes részére. A felperes az ajánlattal egyidejűleg adott át az alperesi jogelőd függő ügynöke részére 4.600.000 forintot. Az ajánlaton nyomtatva szerepel az alperes jogelődjének neve, továbbá feltüntetésre került az ajánlattal egyidejűleg befizetett díj összege is. Helyes az elsőfokú bíróságnak az az álláspontja, hogy ebben a tekintetben a felperest gondatlanság nem terheli, mivel a felperes az elé tárt ajánlat szövegezése alapján nem juthatott arra a következtetésre, hogy az alperesi jogelőd függő ügynöke az általa befizetett eseti egyszeri díjat nem továbbítja a megbízója részére. A felperes ezt követően, 2005. június 29-én további 1.500.000 forintot adott át az alperesi jogelőd függő ügynöke részére. Az „Értesítő eseti díj fizetéséről” kiállított nyomtatvány - ahogy arra a Kúria többek között a ..... sorszámú és a .....sorszámú ítéletében rámutatott - önmagában valóban nem alkalmas a pénzáadás tényének és annak összegének igazolására, ugyanis ezek az okiratok nem tartalmazzák az alperesi jogelőd részéről a pénz átvételét elismerő nyilatkozatot. A nyilatkozat azt rögzíti, hogy a felperes a nyomtatványon feltüntetett bankszámláról - ami felett a felperesnek rendelkezési joga nem volt - átutalta a nyomtatványon feltüntetett összeget. Minden

kétséget kizáró módon megállapítható, hogy az átutalás az alperesi jogelőd részére nem történt meg, a felperes készpénzt adott át az alperesi jogelőd függő ügynöke részére. A nyomtatvány tartalma valótlan, ezért a pénzátadás tényének és a pénz összegének bizonyítására ezen irat nem alkalmas. A felperest ért kár mértékét a büntetőeljárásban rendelkezésre álló adatok, továbbá XXnak az elsőfokú eljárásban tett tanúvallomása és az „Értesítő eseti díj fizetéséről” formanyomtatvány együttesen minden kétséget kizáró módon bizonyítja az 1.500.000 forint vonatkozásában. A másodfokú bíróság nem találta bizonyítottnak, hogy a felperes az ifjúsági takarékbetétjéből felvett 100.000 forintot az Aranyeső Plusz biztosítása terhére átadta az alperesi jogelőd függő ügynöke részére. A pénz átadásáról okirat nem készült, annak tényét csupán a felperes és XX állította. XX az elsőfokú eljárásban tett tanúvallomásában a 100.000 forint átvételét nem vonta kétségbe, azonban ezen nyilatkozatot a másodfokú bíróság nem találta elegendő bizonyítéknak, figyelemmel arra, hogy a tanú további olyan pénzösszegek átvételét is állította, amelyeket a felperes a perben nem érvényesített.

Az elsőfokú bíróság a felperes elismerésére tekintettel helyesen állapította meg, hogy az alperesi jogelőd függő ügynöke a felperes részére részletekben visszafizetett összesen 1.000.000 forintot, továbbá az ajánlat megtételével egyidejűleg befizetett 4.600.000 forintból 1.800.000 forint a felperes élettársa részére került visszaadásra. Helyes az elsőfokú bíróságnak az az álláspontja is, hogy az alperesnek kellett volna a Pp. 164. § (2) bekezdése alapján bizonyítania, hogy a jogelőd függő ügynöke ennél többet fizetett meg a felperes, illetve élettársa részére, ugyanis neki állt érdekében annak bizonyítása, hogy ügynöke a teljes összeget, vagy a fentieknél többet fizetett vissza. A Fővárosi Ítéltábla a kiemelt bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdése alkalmazásával mérlegelte és alkalmasnak találta annak bizonyítására, hogy a felperes összesen 6.100.000 forint (4.600.000 forint + 1.500.000 forint) összeget adott át az alperesi jogelőd függő ügynöke részére, melyből 2.800.000 forint megtérült. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság a tényállást a pénz át-, illetve visszaadása vonatkozásában túlnyomó részt helyesen állapította meg, ezért a másodfokú bíróság ezen okból nem látott lehetőséget az elsőfokú bíróság ítéletének a Pp. 252. § (3) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezésére.

Az elsőfokú bíróság azt is helyesen állapította meg, hogy a Ptk. 350. § (2) bekezdésén keresztül alkalmazandó Ptk. 348. §-a értelmében az alperes felelőssége a felperest ért károk vonatkozásában fennáll. Az ítéltábla azonban teljes mértékben nem értett egyet a kármegelőzési kötelezettség körében elfoglalt álláspontjával. A Ptk. 340. § (1) bekezdése kimondja: a károsult a kár elhárítása, illetőleg csökkentése érdekében úgy köteles eljárni, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Nem kell megtéríteni a kárnak azt a részét, amely abból származott, hogy a károsult e kötelezettségének nem tett eleget. A felperes a szerződés megkötésekor az alperes jogelődjének függő ügynöke részére 4.600.000 forintot adott át, melyet az ajánlat is rögzít. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy ezen összeg átadása vonatkozásában a felperest gondatlanság nem terheli, így indokolatlanul alkalmazott e tekintetben is kármegosztást. Ezt követően a felperes az alperesi jogelőd megbízottja részére egy alkalommal a pénz átvételének

igazolására önmagában alkalmatlan, semmiféle elismerést nem tartalmazó okirat ellenében adott át 1.500.000 forintot. A felperes súlyosan mulasztott, amikor a pénzt kellő körültekintés nélkül, megfelelő bizonylat, nyugta hiányában átadta az alperesi jogelőd függő ügynöke részére. A felperesnek a minimális gondosság tanúsítása mellett lehetősége lett volna a további kár elhárítására. Mindenkitől elvárható, hogy jelentős összeget elismervény ellenében adjon át egy jogi személy ügynöke részére. A pénzáadások között közel egy év telt el, így a felperes az alperesi ügyfélszolgálati irodában az addigi befizetéséről és annak hozamáról kimutatást kérhetett volna. Ezáltal tisztázhatta volna az általa befizetett összeg nagyságát és hozamát. Mindezek alapján a másodfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a felperes az 1.500.000 forint összegű kára elhárítására irányuló kötelezettsége körében kirívóan gondatlan magatartást tanúsított, amely ezen összeg vonatkozásában kárigénye megalapozottságát a Ptk. 340. § (1) bekezdése alapján kizárta. A másodfokú bíróság észlelte, hogy a jelen ügyben nem az elsőfokú bíróság által megjelölt K-6107. számú, hanem a C-6207. számú Aranyeső Plusz főbiztosítás lépett életbe. A két főbiztosítás különös feltételeinek főbb elemei - az ajánlaton szereplő tájékoztatás szerint - lényegében azonosak. A másodfokú bíróságnak nem állt rendelkezésére az Aranyeső Plusz főbiztosítás C-6207. számú különös feltételeinek valamennyi rendelkezése, azonban ennek ismeretében is a fentiekben levont következtetésekre jutott volna.

A per adatai alapján megállapítható, hogy az alperesi jogelőd függő ügynöke a 4.600.000 forint összegű befizetésből 1.800.000 forintot a felperes élettársa részére megfizetett, így ezen összegből az alperesi tartozás 2.800.000 forint. Ezen felül az alperes tartozása a felperes felé további 1.500.000 forint, mindösszesen 4.300.000 forint, melyből 1.000.000 forint került visszafizetésre. Ezen 1.000.000 forint vonatkozásában nem állapítható meg, hogy pontosan mely tartozásra került elszámolásra, hiszen erről maga a felperes sem tudott határozott, egyértelmű nyilatkozatot tenni. Nem állapítható meg a tartozások lejártának időpontja sem, így a másodfokú bíróság a Ptk. 290. § (3) bekezdésének alkalmazásával a követeléseket teljesítésarányosan csökkentette. A másodfokú bíróság a 2.800.000 forintra az 1.000.000 forint összegből 651.163 forintot számolt el, így az alperes további 2.148.837 forintot köteles megfizetni a felperes részére.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta. Figyelemmel arra, hogy az ítélet megváltoztatása folytán a pervesztesség-pernyertesség aránya túlnyomó részben nem változott, így a jogi képviselők munkadíjából álló perköltség tekintetében a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására. A felek által térítendő illeték összegét pedig az alperest terhelő kötelezettség mértékéhez igazította.

Az alperes fellebbezése részben eredményre vezetett. Az alperes fellebbezésén lerótt 217.600 forint fellebbezési eljárási illetéket, melyre figyelemmel a másodfokú bíróság úgy határozott, hogy a felek a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján maguk viselik.

Budapest, 2014. február 27.

Dr. Németh László s.k.  
a tanács elnöke

Dr. Molnár Ágnes s.k.. Magosi Szilvia s.k.  
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

**Záradék**

A jelen végzés 2014. április 4. napján  
jogerőre emelkedett.  
Bp. 2014. április 14.

Németh László s.k.  
tanácselnök

A kiadmány hitelül:

Fővárosi Ítéltábla  
4.Pf.21.125/2013/4.

A Fővárosi Ítéltábla dr. Glegyák Jenőügyvéd által képviselt felperesnek - a Magyar György & Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Magyar Györgyügyvéd; .) által képviselt alperes ellen, kártérítés iránt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2013. április 30. napján kelt 39.P.25.851/2009/32. sorszámú ítélete ellen, az alperes részéről 33. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

kijavító végzést:

A Fővárosi Ítéltábla a 2014. február 27-én kelt 4.Pf.21.125/2013/3. számú ítéletének rendelkező részében az alperes marasztalását 2.148.837 (kétfélmillió-száznegyvennyolcezer-nyolcszázharminché) forintra és kamataira, az alperes által térítendő kereseti illeték összegét 128.900 (százhuszonnyolcezer-kilencszáz) forintra, a felperes által térítendő kereseti illeték összegét 183.100 (száznyolcvanháromezer-száz) forintra javítja ki.

A végzés ellen a kézbesítésétől számított 15 napon belül a Kúriához lehet fellebbezni, mely fellebbezést a Fővárosi Ítéltáblán 3 példányban kell benyújtani.

**I n d o k o l á s**

A Fővárosi Ítéltábla a 2014. február 27-én kelt ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatta, és az alperes marasztalását 1.965.854 forintra és ennek kamataira, az alperes által térítendő kereseti illeték összegét 118.000 forintra leszállította, a felperes által térítendő kereseti illeték összegét 194.000 forintra felemelte. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság észlelte, hogy ítélete meghozatalakor számítási hibát vétett, ezért azt a Pp. 224. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint hivatalból kijavította.

A végzés ellen a Pp. 224. § (4) bekezdése alapján fellebbezésnek van helye.

Budapest, 2014. február 27.

Dr. Németh László s.k.  
a tanács elnöke

Dr. Molnár Ágnes s.k.. Magosi Szilvia s.k.  
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül: